

PAN JEZUS PROSI: PRZYJDŹ!

Spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje salę, koperty z zadaniami dla dzieci do realizowania w czasie spotkania, karty do wieszania na tablicy i zdanie - modlitwę, zaznacza w Piśmie Świętym zdanie Mt 11,28.

Modlitwa

- Prowadzący wita dzieci, wyraża swoją radość z kolejnego spotkania i prosi, aby stanęły w kręgu. Jedno z dzieci w tradycyjny sposób zapala świecę (Dzieci to lubią i warto ustalić kolejność w jakiej będą to robić).
- Prowadzący rozdaje kartki z Modlitwą do Ducha Świętego (po spotkaniu dzieci zostawiają je na stoliku) i prosi o pozostanie w ciszy, by zaprosić Ducha Świętego do swojego serca. Po chwili milczenia wszyscy odmawiają Modlitwę do Ducha Świętego i siadają w kręgu.

Śpiew np.: Duchu Święty przyjdź ...

- Spotkanie ze słowem Bożym. Prowadzący prosi wybrane dziecko, aby przeczytało tekst zaznaczony w Piśmie Świętym: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię*.
- Prowadzący przypomina dzieciom, że w czasie poprzedniej adoracji podjęły „nowennę adoracyjną”, czyli zobowiązały się przychodzić w każdym tygodniu do Pana Jezusa i uczyć się coraz lepiej Go adorować. Tej modlitwy uczy nas sam Pan Jezus. Dzisiaj prosi nas, abyśmy wykonali pierwszy krok w tym „uczeniu się”. Mówi do nas „przyjdź”. Co znaczy słowo „przyjdź”? Czy można przyjść i nie przyjść równocześnie, czyli gdzieś przyjść i tam nie być np. na lekcji?
- Podanie jako przykładu lekcji powinno naprowadzić dzieci na odpowiedź, że można gdzieś być fizycznie, ale myślami, sercem być nieobecny. Tak przecież bywa z uczniami na lekcji. Można też do kogoś „wpaść na chwilę”, coś oddać, zapytać, przekazać jakąś informację. I takie przyjścia nie są takim „prawdziwym” przychodzeniem. Takie „prawdziwe” przychodzenie jest związane z nawiązywaniem relacji.
- Po tej wstępnej rozmowie (takiej burzy mózgów, której za bardzo nie należy komentować) prowadzący daje każdemu z dzieci kolorową (np. zieloną) kartkę i ołówkę. Prosi, aby wyrażeniami wypisanymi na kartce w formie rozsypani dokończyły zdanie: *Prawdziwie przyjść do kogoś to*: Gdy dzieci skończą pracę, czytają swoje zdania. Wspólnie ustalają jedną, najlepszą wersję wykonania zadania.

- Prowadzący prosi, aby wszystkie słowa mówiące o tym prawdziwym przychodzeniu dzieci zastąpiły jakimś jednym określeniem. Pomaga dzieciom i wspólnie dochodzą do wniosku, że *Prawdziwie przyjść do kogoś to być całym dla niego*, którą prowadzący wieszają na tablicy.

Śpiew np.: Rozkołysane dzwony

- Prowadzący rozdaje dzieciom kartki w innym kolorze np. żółtym z kolejnym zadaniem. Mają przy pomocy wyrazów, danych na kartce dokończyć zdanie: *Odpowiedz na prośbę Pana Jezusa: przyjdź! to*: Po zakończeniu pracy jedno z dzieci odczytuje jej wynik. Inne dzieci dopowiadają.
- Prowadzący stara się przekazać dzieciom, aby zapamiętały, że Pan Jezus oczekuje takiego prawdziwego, czyli wypływającego z serca, przychodzenia do Niego. On jest rzeczywiście wszędzie i zawsze powinniśmy o Nim pamiętać i z Nim rozmawiać, ale szczególnym miejscem do którego nas zaprasza jest Jego dom, czyli kościół, kaplica z Najświętszym Sakramentem. Prawdziwe, będące odpowiedzią na Jego zaproszenie, przychodzenie do Niego jest radosne, pełne skupienia.
- Chcemy cieszyć się Jego zaproszeniem i Jego obecnością, rozmawiać z Nim jak z Przyjacielem, słuchać Go, otwierać dla Niego swoje serce. Takie przychodzenie jest adorowaniem Pana Jezusa. Ten „wspólny” wniosek prowadzący wieszają na tablicy: *Odpowiedz na prośbę Pana Jezusa: przyjdź! to otworzyć dla Niego swoje serce, adorować Go*.

Śpiew np.: Rozkołysane dzwony

- Prowadzący prosi jedno z dzieci, aby jeszcze raz przeczytało zdanie z Pisma Świętego, które jest rozważane.
- Nawiązuje do przeczytanego tekstu i tak prowadzi rozmowę, aby uzyskać odpowiedzi na kolejne pytania. Mówi, że Pan Jezus prosi, abyśmy tak prawdziwie przychodzili do Niego, sercem, jak do największego Przyjaciela. O co jeszcze prosi Pan Jezus? Kogo zaprasza, aby przyszedł do Niego? Czy w takim razie zaprasza też dzieci. Czy dzieci też są czasami utrudzone i obciążone? Co może obciążać dziecko? Co to znaczy *Ja was pokrzepię*?

Śpiew np.: Przyjaciela mam...

- Modlitwa słowem Bożym. Prowadzący podsumowuje rozmowę i proponuje dzieciom modlitwę słowem Bożym. Można je dla dzieci nazwać medytacją i powiedzieć im, że medytacja nad słowem Bożym jest ważną formą modlitwy w Kościele i że będą się na tych spotkaniach jej uczyć. Tą modlitwą chcą przygotować swoje serca do takiego prawdziwego przyjścia do Pana Jezusa,

który czeka na nie, obecny w Hostii. Pierwsza część tej modlitwy polegała na rozważeniu w ciszy słów, które dał nam dzisiaj Pan Jezus..

– Rozważanie będzie polegało na tym, że prowadzący będzie podsuwał dzieciom pytania, a one w ciszy swoich serc będą próbowały sobie na nie odpowiedzieć. Po każdym pytaniu pozostawia chwilę ciszy.

– Prowadzący prosi jedno z dzieci, aby jeszcze raz przeczytało, przypomniało słowa Pana Jezusa, którymi będziemy się modlić.

– Zadaje pytania (po każdym zostawia kilka sekund ciszy): -Pan Jezus prosi: Przyjdź! Zaprasza cię do swojego domu. Czekam tam na ciebie. Dlaczego chcesz przyjąć zaproszenie Pana Jezusa? -Jakie sprawy, jakie swoje radości i „obciążenia” chcesz zanieść Panu Jezusowi, by o nich z Nim porozmawiać? -Za co chcesz dziękować i wielbić Pana Jezusa? -O co chcesz Go prosić? -Wokół ciebie jest wielu ludzi – rodzice, rodzeństwo, dziadkowie, nauczyciele, sąsiedzi, koleżanki i koledzy – kogo z nich chcesz zanieść w swoim sercu Panu Jezusowi? -O jakich ich radościach i „obciążeniach” chcesz z Nim porozmawiać? -Za co chcesz dziękować i wielbić Pana Jezusa? -O co chcesz dla nich prosić? -Co jeszcze chciałbyś powiedzieć Panu Jezusowi? -Pozostań chwilę w ciszy i rozmawiaj z Nim w sercu, uwielbiaj Go za Jego zaproszenie, za jego pragnienie spotkania się z tobą.

– *Chwila ciszy* Prowadzący podsumowuje modlitwę słowami: wszystkie te sprawy, o których myśleliście, radości, smutki, „obciążenia” zaniemiemy Panu Jezusowi na adorację. Będziemy tam z Nim o tym wszystkim rozmawiać – dziękować Mu, wielbić Go i prosić, aby nas „pokrzepił”. Wierzmy, że tak będzie, bo tak nam obiecał.

– Mówi dzieciom (i rozdaje karteczki z modlitwą), że w czasie tej adoracji, gdy będzie czas modlitwy w ciszy, oraz w ciągu całego tygodnia będziemy się modlić słowami: *Naucz mnie, Panie Jezu, przychodzić do Ciebie sercem*. Wiesza to zdanie na tablicy tak, aby było na niej „najważniejsze”.

Śpiew np.: Przyjdź, teraz jest czas by wielbić...

Przygotowanie adoracji

– *Wyjaśnienie znaku*. Prowadzący wyjaśnia dzieciom, że w czasie najbliższej adoracji znak będzie na początku. W specjalny sposób podziękują nim Panu Jezusowi za Jego zaproszenie i za Jego słowa: *Przyjdźcie, Ja was pokrępię!*

– Każde z dzieci wchodząc na adorację otrzyma różę. Róża jest symbolem miłości, darem serca. Daje się ją komuś, kogo bardzo się kocha i chce się tę miłość wyrazić. W czasie adoracji będzie ona znakiem ich z Panem Jezusem, dla którego każde z dzieci jest najważniejsze.

– Adoracja rozpocznie się śpiewem pieśni i modlitwą w ciszy. W tym czasie, każde dziecko może podejść przed ołtarz, najbliżej Pana Jezusa, jak tylko można, porozmawiać z Nim o tym wszystkim, o czym myślało rozważając słowo Boże w czasie spotkania. Gdy uklęknie przed ołtarzem, niech powita Pana Jezusa w swoim sercu kładąc do postawionego na stopniach przed ołtarzem flakon swoją różę. Niech powie Mu, że Go uwielbia w swoim sercu, i powie Mu jak bardzo Go kocha.

– Prowadzący wiesza na tablicy ostatnią kartkę: *Ofiarujemy Panu Jezusowi różę, jako znak naszej dziecięcej miłości, wdzięczności i radości ze spotkania z Nim*.

– *Organizacja adoracji*. Prowadzący rozdziela teksty do głośnego czytania i prosi o przeczytanie ich po cichu. Następnie wszyscy czytają tekst głośno z podziałem na wyznaczone role.

Zakończenie

– Prowadzący przypomina dzieciom, co w spotkaniu z Panem Jezusem na adoracji jest ważne. Prosi, aby dzieci wstały i jedno z nich jeszcze raz przeczytało słowa Pana Jezusa, o których rozmawiali.

– Nawiązując do nich prowadzący proponuje odmówienie cząstki różańca z części światła: *Ustanowienie Eucharystii*. Jak zwykle dzieci kolejno odmawiają *Zdrowaś Maryjo*.

– Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie, prosi je o uważne przeczytanie tego, co jest na tablicy (dzieci młodsze mogą przeczytać głośno, wspólnie) i zaprasza do kaplicy adoracji.

Zgaszenie świecy